

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/88/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010232
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3515010232.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Šali, trvale bytom C., D. A. E. XXXX/XX, pre prečin poškodzovania a ohrozenia prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 288 Tr. zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. NM-1T/77/2015 zo dňa 18. mája 2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. januára 2024 v Trenčíne, jednohlasne takto

rozhodol:

I. Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie prokurátorky z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

II. Podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku sa odvolanie poškodeného Slovak Telekom, a. s. so sídlom Bratislava, Bajkalská 28, IČO: 35 763 469 z a m i e t a, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. NM-1T/77/2015 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „obžalovaný“) podľa § 285 písmeno c) Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom sp. zn. Pv 360/12/3304 zo dňa 22. júna 2015, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania a ohrozenia prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 288 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

ako konateľ spoločnosti STAVIS comp s.r.o., so sídlom Prokopova 42, 851 01 Bratislava, IČO: 35812354, vystupujúci na základe zmluvy o dielo ako zhotoviteľ medzi zmluvnými stranami PPKM, s.r.o., so sídlom F. G. XXXX/XX, H. I. H. A., IČO: 36 661 431, - objednávateľ a STAVIS comp, s.r.o. so sídlom Prokopova 42, 851 01 Bratislava, IČO: 35 812 354, - zhotoviteľ uzatvorenej dňa 14.10.2011 nesplnil podmienky vyplývajúce mu z predmetnej zmluvy o dielo, a to z článku IV. - Podmienky zhotovenia diela a jeho odovzdania po dokončení, bod 3. kde zhotoviteľ zodpovedá za vytýčenie inžinierskych sietí a v plnej miere zodpovedá za dodržanie stanovených podmienok pri ich odkrývaní, nedodrжал podmienky zachytené v Technickej správe v bode 7.1 Zemné práce stavebného povolenia a podmienky zakotvené v § 75 Stavebného zákona č. 50/1976 Zb., v dôsledku čoho dňa 03.04.2012 v čase o 10.30 h v Novom Meste nad Váhom na ul. Bzinská v areály staveniska IBV Nové Mesto nad Váhom došlo k pretrhnutiu telekomunikačného metalického kábla typu FLE25XN 0,6, k poškodeniu optických rúr typu HDPE o priemere 40 mm, k poškodeniu diaľkového optického kábla 72 - vláknového typu OK PIRELI FZOM U 6x12xSML, kde metalický kábel má 50 líniiek, pričom v tom čase bolo v prevádzke približne 5 líniiek, ktoré neobsahovali tiesňové líinky, a to výkopovým strojom zn. Terex počas vykonávania výkopových prác na stavenisku IBV, čím poškodennej spoločnosti Slovak Telekom, a.s., Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469, spôsobil škodu vo výške 20.653,72 Eur, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 odsek 3 Tr. poriadku bola poškodená spoločnosť Slovak Telekom, a. s. odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho oznámení (vyhlásení na hlavnom pojednávaní za prítomnosti obžalovaného, obhajcu, intervenujúcej prokurátorky a zástupcu poškodenej spoločnosti) odvolaním v neprospech obžalovaného napadla prokurátorka okresnej prokuratúry a poškodená spoločnosť. Z písomného odôvodnenia odvolania prokurátorky vyplýva, že podľa jej názoru sa trestná zodpovednosť páchatelia nemôže extenzívne vzťahovať len na skutočnosť, že určitá osoba vystupuje v pozícii konateľa spoločnosti avšak je potrebné si uvedomiť, že konateľ spoločnosti, ako fyzická osoba môže a v aplikačnej praxi často vystupuje ako subjekt konkrétnej trestnej činnosti s potrebnou formou zavinenia, či už vo forme úmyslu alebo nedbanlivosti. Prokurátorka ďalej poukázala na to, že je nesporné, že vzhľadom k väčšiemu počtu osôb, ktoré priamo alebo nepriamo participovali na prípravných, ako aj finálnych prácach na stavbe bol okruh podozrivých osôb väčší. Pri (v čase spáchania skutku) absencii trestnej zodpovednosti právnických osôb je teda nevyhnutné pre prípad vyvodenia trestnej zodpovednosti vždy identifikovať konkrétnu osobu zodpovednú za konanie spoločnosti a v rámci vyšetrovania bolo zistené, že spoločnosť zastupuje obžalovaný. V ďalšej časti odôvodnenia sťažnosti prokurátorka rozdielnym spôsobom vyhodnotila vykonané dôkazy v porovnaní s okresným súdom, keď podľa jej názoru obžalovaného zo spáchania žalovaného trestného činu usvedčovali v podstate všetky vo veci vykonané dôkazy. Zhotoviteľ diela, t. j. STAVIS comp, s.r.o. bol povinný dať vytýčiť pred začatím výkopových prác všetky podzemné siete bez akéhokoľvek rozdielu a keďže sa tak nestalo, preukazuje to porušenie povinnosti zhotoviteľa – obžalovaného. Prokurátorka zdôraznila, že obžalovanému nekladla za vinu úmyselné konanie proti záujmu chráneného Trestným zákonom, ale nedbanlivostné konanie, keď obžalovaný ako osoba, ktorá mala povinnosť konať za spoločnosť a mala realizovať predmet stavebných prác, kombináciou konania a nekonania podstatnou mierou participácie spôsobil následok v podobe pretrhnutia telekomunikačných metalických káblov ako aj optických rúr. V závere prokurátorka navrhla, aby krajský súd podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. c), písm. d) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok a aby vec podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poškodená spoločnosť Slovak Telekom, a. s. v rámci svojho písomného odôvodnenia odvolania uviedla, že sa stotožňuje s odôvodnením odvolania prokurátorkou okresnej prokuratúry.

K písomnému odôvodneniu odvolania prokurátorky sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný, vydaný na základe dôsledne vykonaného dokazovania a starostlivého uváženia všetkých rozhodujúcich skutočností. So všetkými námietkami prokurátorky sa už vysporiadal okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, a preto navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo za splnenia všetkých procesných podmienok (§ 293 odsek 5, odsek 7 Tr. poriadku per analogiam) v neprítomnosti obžalovaného, ktorý navrhol, aby sa konalo týmto spôsobom za prítomnosti zvoleného obhajcu, právom konečného návrhu uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania podriadenej prokurátorky a navrhuje rozhodnúť tam spôsobom uvedeným s čiastočnou modifikáciou paragrafového znenia, podľa ktorého má odvolací súd rozhodnúť, keď navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. b) a písm. d) Tr. poriadku (a teda nie aj podľa písm. c) Tr. poriadku) a vec vrátiť okresnému súdu postupom podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolanie poškodeného navrhol v zmysle § 316 odsek 1 Tr. poriadku zamietnuť.

Obhajca obžalovaného právom konečného návrhu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný, a preto odvolanie prokurátorky navrhuje zamietnuť. V prípade odvolania poškodeného sa pripojil k návrhu prokurátora krajskej prokuratúry.

Splnomocnený zástupca poškodeného právom konečného návrhu uviedol, že žiada, aby im bola spôsobená škoda nahradená. Je presvedčený, že obžalovaný nedodrжал potrebné postupy a mal by za to niesť zodpovednosť, pretože mohlo dôjsť k oveľa závažnejším následkom.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátorky podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa

§ 317 odsek 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že hoci odvolanie bolo prípustné, podané oprávnenou osobou, včas aj na správnom mieste, nie je dôvodné. Nezistil pritom ani chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku. Vo vzťahu k podanému odvolaniu poškodenej spoločnosti krajský súd zistil, že toto bolo s poukazom na § 316 odsek 1 Tr. poriadku podané neoprávnenou osobou.

Po splnení prieskumnej povinnosti predmetnej trestnej veci odvolacím súdom je zrejmé, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, a tieto správne a v súlade aj so zásadou in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) uvedenou v § 2 odsek 4 Tr. poriadku vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 odsek 10 Tr. poriadku a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. V súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Tr. poriadku tiež podrobne a vecne správne odôvodnil svoje rozhodnutie a presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery, a prečo neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom, ako prikazuje ustanovenie § 2 odsek 12 Tr. poriadku. Úvahy a závery okresného súdu sú taktiež založené na zásadách logického konania a uvažovania. Použitie zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti trvajú, a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, a to aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Okresný súd týmto spôsobom postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného spod obžaloby zodpovedá zistenému skutkovému stavu vo veci a zákonu.

Odvolací súd predovšetkým uvádza, že sa stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa, že v danom prípade nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že práve obžalovaný nesie trestnoprávnu zodpovednosť za spáchanie žalovaného skutku, keďže nebola preukázaná kauzálna súvislosť s jeho konaním resp. opomenutím konania a ohrozením prevádzky všeobecne prospešného zariadenia a ani s následkom, ktorý vo veci nastal. Subjekt je jeden z obligatórných znakov skutkovej podstaty každého trestného činu a je ním trestne zodpovedný páchatel'. Ustanovenie § 19 odsek 1 Tr. zákona vyjadruje, že páchatel'om je osoba, ktorá spáchala trestný čin sama. Na jednej strane ide o vyjadrenie samostatnej trestnoprávnej aktivity páchatel'a trestného činu a na druhej strane ide o vymedzenie samostatného páchatel'stva vo vzťahu k spolupáchatel'stvu a účasníctvu.

V ďalšej časti je nutné zdôrazniť, že v Slovenskej republike je vo vzťahu k fyzickým osobám trestné právo budované na zásade zodpovednosti za zavinené konanie s tým, že spravidla sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Trestné právo teda nie je postavené na základe objektívnej zodpovednosti za spôsobený následok, ale podstatným je konanie, ktoré k tomuto následku vedie, a toto konanie konkrétnej fyzickej osoby musí byť ňou aj zavinené. Aj v prípade tzv. nedbanlivostných trestných činov (ako tomu bolo v posudzovanej trestnej veci) musí byť preukázané, že následky boli priamo zavinené fyzickou osobou (páchatel'om), k čomu v preskúmvanej trestnej veci nedošlo. Zavinenie je pritom v právnej teórii definované ako psychický vnútorný vzťah páchatel'a k zamýšľanému následku a je budovaný na zložke vedomostnej a vôľovej.

Na základe vyššej uvedenej právnej úpravy nie je potom možné prisvedčiť argumentácii prokurátorky v tom, že vzhľadom k tomu, že v čase spáchania skutku nebola možnosť vyvedenia trestnoprávnej zodpovednosti právnickej osobe pre neexistujúcu právnu úpravu v tom čase, je nevyhnutné si (doslova) vybrať niektorú z osôb štatutárneho zástupcu právnickej osoby, a túto z trestného činu obviníť. Uvedený postup je nesprávny a v úplnom rozpore s vyššie uvedenou definíciou trestnoprávnej zodpovednosti fyzickej osoby podľa Trestného zákona. Je nutné prísne rozlišovať zodpovednosť štatutárneho orgánu za konanie spoločnosti v zmysle Obchodného zákonníka a osobnú trestnoprávnu zodpovednosť niektorej fyzickej osoby, ktorá koná v mene spoločnosti ako štatutárny orgán. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že hoci spoločnosť STAVIS comp, s.r.o. mala v inkriminovanom čase dvoch konateľov, obvinený a obžalovaný bol iba jeden z nich, hoci realizáciu diela osobne nevykonával.

Krajský súd sa rovnako nestotožnil s argumentáciou prokurátorky spočívajúcou v tom, že v podstate všetky vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa usvedčovali obžalovaného zo spáchania žalovaného trestného činu. Práve naopak, na základe rozsiahleho dokazovania dospel

okresný súd k správne mu záveru, že ku spáchaniu skutku došlo s najväčšou pravdepodobnosťou z dôvodu zanedbania povinnosti viacerých vo veci zainteresovaných osôb, a to jednak právnických osôb - objednávateľa a zhotoviteľa stavby, a tiež fyzických osôb - osoby, ktorá zabezpečovala projektovú dokumentáciu k stavbe, projektantiek, stavbyvedúceho a stavebného dozoru, a to napriek tomu, že na potrebu vytýčenia trasy telekomunikačných vedení pred začatím výkopových prác upozornila aj sama poškodená spoločnosť vo svojom vyjadrení adresovanom objednávateľovi stavby, a rovnako bola táto povinnosť objednávateľa zdôraznená v stavebnom povolení, vydanom stavebným úradom. Okresný súd veľmi podrobne poukázal na jednotlivé konania vyššie uvedených osôb v kontexte skutkového deja a zanedbania ich povinnosti, na ktoré krajský súd v celom rozsahu odkazuje, pričom nepovažuje za nutné dôvodnú a logickú argumentáciu súdu prvého stupňa opakovať, nakoľko sa s ňou bezvýhradne stotožnil. Krajský súd v tejto súvislosti odkazuje na jednotu dvojinštančného súdneho konania, keď odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (I. ÚS 336/2016, III. ÚS 447/2016 a i.). Zároveň odvolací súd uvádza, že v podstate so všetkými sťažnostnými námietkami prokurátorky sa v celom rozsahu a vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní ani nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátorky podané v neprospech obžalovaného za dôvodné, preto jej odvolanie podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Čo sa týka odvolania poškodenej spoločnosti Slovak Telekom, a. s., toto krajský súd posúdil ako odvolanie podané neoprávnenou osobou. Poškodenému prislúcha právo podať odvolanie len v rozsahu vymedzenom § 307 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku, v zmysle ktorého poškodený môže podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Odvolanie poškodeného proti oslobodzujúcemu rozsudku však svojim obsahom smerovalo proti výroku o vine a právo podať takéto odvolanie mu ako poškodenému Trestný poriadok nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.